

HET VARKENSLOKET BEANTWOORDT UW VRAGEN

Welke dierlijke (rest)producten zijn nog toegelaten in de productie van veevoeders (varkens en pluimvee)?

De dierlijke bijproducten die mogen worden gebruikt in het voeder voor niet-herkauwers (andere dan pelsdieren), o.a. varkens en pluimvee, worden hieronder opgelijst:

- Eieren en eiprodukten;
- Melk, producten op basis van melk, melkderivaten, biest en biestproducten;
- Gelatine afkomstig van niet-herkauwers;
- Gehydrolyseerde eiwitten afkomstig van delen van niet-herkauwers of van huiden en vellen van herkauwers;
- Vismeeel;
- Di- en tricalciumfosfaat van dierlijke oorsprong;
- Bloedproducten afkomstig van niet-herkauwers;
- Mengvoeders die bovenstaande producten bevatten.

Deze lijst vindt u terug in de Europese verordening (EG) nr. 999/2001 waarin de regels worden vastgelegd voor de preventie, bestrijding en uitroeiing van overdraagbare spongiforme encephalopathieën (TSE's) bij dieren.

Het gebruik van deze bijproducten (categorie 3 risicomateriaal – indeling volgens het risiconiveau voor volks- en diergezondheid) is onderworpen aan strenge voorwaarden. Vooraleer deze bijproducten in veevoeder mogen worden gebruikt moeten ze meestal een behandeling ondergaan in een bedrijf dat ervoor erkend is.

Een opmerking is dat dierlijke eiwitten niet mogen worden gevoerd aan dieren van dezelfde diersoort als die waarvan deze eiwitten afkomstig zijn.

De voorwaarden voor het verzamelen, vervoeren, opslaan, verwerken, gebruiken, verwijderen of in de handel brengen ervan, worden weergegeven in verordening (EG) nr. 1069/2009 en verordening (EG) 142/2011. Bijkomende informatie over dierlijke bijproducten vindt u terug op de website van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). ←

*Heeft u ook een prangende vraag? Mail ze naar info@varkensloket.be
Schrijf u in voor ontvangst van de nieuwsbrief.
www.varkensloket.be > Nieuwsbrief*

Hamvraag



Zal de testwerking voor eindberen de hele sector tot deelname weten te bewegen?

Net voor de jaarwisseling werd een testwerking voor eindberen voorgesteld (lees pagina 25). Initiatiefnemer is de Vlaamse Piétrain Fokkerij (VPF). Voor alle duidelijkheid: die organisatie kreeg daartoe uitdrukkelijk de opdracht van de overheid in de nasleep van de Dialoogdagen.

De uitdaging van de gelanceerde testwerking is niet min. Het luidt dat het initiatief 'de varkenshouders objectief geteste en vergelijkbare gegevens zal bieden bij de aankoop van sperma van eindberen.' Begin december was al bekend geraakt dat er een interprofessioneel akkoord ter zake was ondertekend dat uitvoering moet geven aan 'een onafhankelijke testwerking voor eindberen in de Belgische varkenshouderij'. Het akkoord kwam slechts moeizaam tot stand. Ook daarover meer op pagina 25.

De hoop leeft nu dat finaal alle in ons land frequent gebruikte eindberen voor de test zullen worden aangeboden. Om de onafhankelijkheid van de testwerking te waarborgen, werd in het interprofessioneel akkoord overeengekomen dat het ILVO de testwerking zal coördineren.

Bij de voorstelling van de test werd een parallel getrokken met de proefveldwerking voor de vele maïsrassen die op de Belgische markt verkocht worden. Ook die worden volgens een protocol overeengekomen met de kwekers getest waarna de resultaten openbaar worden gemaakt. Ruim 25 jaar na het opzetten van deze aanpak moeten we echter vaststellen dat de maïsrassenkeuze nog steeds een erg commerciële zaak is.

De zogenaamde 'benchmark voor eindberen' was dan ook voer voor discussie op Agriflanders. De meningen zijn, zacht gezegd, verdeeld. Tijdens onze rondgang werden we met betrekking tot dit onderwerp bij de diverse fokkerijorganisaties en KI-centra met een behoorlijke brok wantrouwen geconfronteerd.

ILVO mag de testwerking dan wel gaan coördineren, de test werd op getouw gezet door VPF en dat vertrouwen de andere partijen niet. Sommigen voelen zich niet geroepen 'hun product door de concurrentie te laten testen'. Anderen stellen als voorwaarde dat 'er ook bij Vion moet geslacht worden.' Nu wordt er te eenzijdig 'à la Covavee' gemeten, zo kregen we nog te horen.

Het ziet er daarom naar uit dat de eerste opdracht van het ILVO in deze niet zozeer bestaat in het correct uitvoeren van de test op zich, maar in het winnen van het vertrouwen van alle partijen die absoluut moeten worden overtuigd om deel te nemen. Anders wordt de voorgestelde testwerking een slag in het water.

Dat wordt niet eenvoudig. Er staan immers nogal wat commerciële belangen op het spel. Hoe dan ook, zou het bijzonder jammer zijn mocht het met de benchmark eindberen dezelfde kant opgaan als met de maïsrassenvergelijking.

Benieuwd hoe dit afloopt.

Franky De Letter